

Víra v sebe
Seoul, Korea
16. dubna 1994

Díky Bohu, že máme
Metodu Quan Yin.
Protože je... velmi snadná.
Veškeré utrpení
skončí v okamžiku,
kdy poznáme naše pravé já.
Hledáme jen poctu.
Hledáme blaženost uvnitř.
Teď, když jsme to našli,
nám nezáleží
na postavení,
nezáleží nám na penězích,
protože nyní víme,
že postavení a peníze
nejsou skutečným důvodem
pocty, blaženosti
a spokojenosti.
Teď
vám povím příběh.
Je jeden mocný,
ne moc vysoký bůh, ale
nějaký bůh v Království Boha,
svatý, bůh,
malý bůh.
Měl hodně
magické síly.
A jeden člověk,
oddaný tomu bohu,
ho žádal,
toho mocného boha,
aby ho udělal velice bohatým.
Ten bůh tedy,
protože ho ten člověk
každý den
tolik uctíval,
tento bůh tedy řekl: „Dobrá!“
„Udělám z tebe
nejbohatšího člověka
na světě.“
Ten člověk, žák, byl tedy
velice, velice šťastný,
velice šťastný.
A pak se tomu bohu
stále klaněl.
Bůh mu tedy řekl:
„Běž, a cokoli

překročíš,
bude
tvou půdou.“
Oddaný stoupenec tedy
běžel,
běžel a běžel.
A bůh řekl:
„Můžeš běžet
až do západu slunce.
Veškerá půda,
kterou proběhneš do západu
slunce, je tvoje.“
Běžel tedy,
běžel a běžel.
Nevadily mu
trny na cestě,
nevadily mu
kameny,
nevadilo mu,
že se potí,
nevadilo mu
nic.
Běžel, běžel
a běžel, aby získal
co nejvíce půdy.
Protože pro něho
byl čas peníze,
zlato.
Proto
běžel,
a i když měl žízeň,
nedovolil si zastavit na pití.
Když měl hlad,
nezastavil, aby snědl
„kimchi“, „ženšen“.
Běžel tedy,
běžel a běžel,
jelikož byl čas omezen.
A někdy
dokonce nemohl
ani popadnout dech.
A slunce zapadalo,
slunce již téměř
zapadlo.
On se tedy snažil
více a více
a běžel rychleji a rychleji.
Byl u konce s dechem.
Nemohl se už téměř
nadechnout,

slunce již skoro zapadlo,
on to musel zvládnout.
Ale poté, co
běžel, nabyla už jeho
půda velice, velice
obrovských rozměrů.
Nohy mu
krvácely,
tělo bylo zpocené,
byl skutečně vyčerpán.
A srdce
už nemohlo tlouci.
Ale on běžel dál.
Dalších pět minut,
deset minut,
jednu minutu
a ještě jednu vteřinu,
pak slunce zapadlo.
Přesto
se snažil ze všech sil
běžet do poslední vteřiny.
Ale pak,
když slunce zapadlo,
padl i on.
Hotový, mrtvý, mrtvý.
Celá půda byla tedy jeho,
ale on ji nemohl využít.
Protože byl
příliš chamtivý.
Dokonce polovina té půdy
by mu stačila.
Dokonce 2/3
by byly až moc.
Ale lidská hamižnost
je nekonečná.
Proto
se zabil.
K čemu je tedy dobré,
že vlastní tak velký pozemek,
a zemře?
Zemřel velice bohatý,
ale zemřel.
To je to, co se stává
mnoha lidem
v tomto světě.
Proto
je většina lidí
v tomto světě
nešťastná, protože
nikdy nemají dost.

Mají-li něco,
chtějí více.
A mají-li více,
chtějí ještě více.
A to je
ta největší potíž
s lidskými bytostmi,
ta největší
potíž, ano.
Kdybychom jen věděli,
kdy máme dost,
pak bychom
nikdy tolik netrpěli.
Ale my nikdy nevíme,
kdy máme dost.
Díky Bohu, že máme
Metodu Quan Yin.
Protože pak víme,
že to stačí.
Ale vlastně je
to proto, že jsme
nikdy dostatek neměli.
Proto
nám Metoda Quan Yin
nabízí
neomezenou moudrost,
neomezené bohatství
uvnitř i vně.
To uspokojí naši stálou
touhu po něčem.
Protože máme-li
Metodu Quan Yin,
můžeme se spojit
s celou vesmírnou silou,
a proto
máme vše.
V té době ne proto,
že by byla naše lačnost
odstraněna, ale je naplněna,
takže nic více nechceme.
Proto
po nějaké době
praktikování
Metody Quan Yin
necítíme,
že bychom něco chtěli.
Protože cítíme,
že máme dost.
Cítíme se uspokojeni.
Protože ve skutečnosti Bůh

je uvnitř tohoto chrámu.
S Buddhou je to podobné,
Buddha
je uvnitř tohoto chrámu.
Takže Boha nebo Buddhu
uspokojí jen
celý vesmír.
A teď poté, co poznáme
Metodu Quan Yin,
znovu získáme vesmír.
A naše duše ví,
že jsme ho znovu získali.
Je to tedy uspokojivé.
To je důvod,
proč po praktikování
Metody Quan Yin
už tolik nechceme
materiální věci.
A když praktikujeme
trochu déle,
dokonce je nám jedno,
zda se staneme Buddhou
nebo Bohem.
Protože uvnitř víme,
že jsme Buddha,
že jsme Bůh.
Moudrost,
naše pravé Já to ví.
Ne mozek,
ale pravý Mistr uvnitř.
Proto se stáváme
šťastnější a spokojenější.
To je tedy to tajemství.
Ve skutečnosti
jsou lidé stále
v tomto světě nešťastní,
protože vědí,
že nemají
Království Boha.
Nejsou to ve skutečnosti
peníze, pozemky,
není to sláva.
kterou chtějí.
Je to věčná blaženost
Království Boha,
kterou chtějí.
Ale protože
nejsou osvícení,
nerozumějí tomu,
co chtějí.

Myslí si, že jsou to peníze.
Protože peníze jsou
v tomto světě
spojovány s mocí,
štěstím,
spokojeností,
uspokojením.
Takže je to ve skutečnosti
uspokojení,
spokojenost, radost,
co hledají.
Není to sláva,
není to vysoké postavení,
co skutečně
lidé v tomto světě hledají.
Je to věčná blaženost.
Rozumíte?
Čest, důstojnost,
co lidé skutečně chtějí mít.
A protože je
v tomto světě
sláva,
vysoké postavení
spojována s... je symbolem
blaženosti, pocty,
proto hledají slávu,
hledají postavení.
Ale ve skutečnosti
je to uspokojení, blaženost,
pocta.
Tedy ten hlavní bod
činí lidi v tomto světě
nešťastné,
protože hledají blaženost,
hledají poctu,
uspokojení, štěstí.
Ale většinou
nejsou uspokojeni.
To je důvod,
proč nejsou šťastní.
A z toho vznikají
války, přináší to různé
konflikty
mezi lidmi,
mezi rodinami,
mezi národy.
Proto vám říkám,
kdyby všichni praktikovali
Metodu Quan Yin,
byli by tak šťastní,

spokojení, uspokojení,
že by nebylo více válek,
nepotřebovali by nic.
Protože by byl
problém vyřešen
od kořene.
Ale bohužel
se v tomto světě
musí lidé naučit
své lekce.
A někdy to trvá
dlouhou, dlouhou dobu.
Někteří lidé se učí rychle,
někteří lidé
se učí pomalu.
Toto je příčina
veškerého utrpení
ve světě.
Proto Buddha
řekl něco jako:
„Utrpení je bódhi,
je to osvícení.“
Protože utrpení
způsobuje neznalost.
Neznalost
mocné přirozenosti
uvnitř nás.
A poznáme-li ji,
v okamžiku, kdy poznáme
naši mocnou přirozenost,
přestaneme
trpět.
Protože ten dlouhý běh,
dlouhé hledání blaženosti,
pocty, uspokojení
končí.
Protože opět získáváme
naši skutečnou poctu,
pravou blaženost, pravé
uspokojení.
Je to velice jednoduché.